

[Hølmberg.]

at vi skal tage denne sag i et mindre udvalg og så se på, om vi kan få forholdet ordnet bedre, end det er i øjeblikket.

Ministeren nævnte problemet erstatning. Her har jeg grund til at gøre opmærksom på, at forslagsstillerne ikke har nævnt ordet goodwill, og vi har overhovedet heller ikke nævnt erstatninger. Men vi ønsker bestemmelser for tilfælde af tvangsafståelse, så den mand, der bliver frataget sin koncession eller ikke får den fornyet — f. eks. på grund af de forhold, som kan fremkomme ved kommunesammenlægninger m. v. eller andre grunde — får mulighed for at overdrage sine aktiver. Hvor ofte det vil forekomme, er der ingen, der rigtigt ved, men det kan komme til at forekomme. Jeg synes i hvert tilfælde, det vil være billigt, om vi, der sidder i lovgivningsmagten, forsøger at se lidt nærmere på dette og forsøger at få det klaret bedre, end det er i øjeblikket. Ministeren mente, at udtrykket tidssvarende aktiver kunne give anledning til fortolkning, men lad os så kigge på det. Det, vi har tænkt på med udtrykket, er simpelt hen, at det materiel, der i øjeblikket er på ruten, skal overtages af den nye indehaver — og så kommer det væsentlige: til en efter en uvildig vurdering fastsat brugsværdi. Det er det, det drejer sig om; det drejer sig ikke om, at han skal have erstatning, og det drejer sig ikke om goodwill; det drejer sig om, at han ikke bliver skadet, og at materiellet bliver overtaget efter en sagkyndig vurdering til brugsværdien.

Jeg vil altså meget ønske, at vi kan få den sag klaret bedre, end den er i øjeblikket. Men som jeg har sagt før, behøver vi ikke lægge os fast på lovforslaget, netop som det er fremsat. Jeg ville dog blive meget ked af, hvis det blev afvist og problemet så stadig var der. Jeg vil anbefale samtlige partier at se med velvilje på lovforslaget og stemme for det.

Th. Mikkelsen: Sigtet i det af venstre og det radikale venstre fremsatte lovforslag om

ændringer i loven vedrørende omnibus- og fragtmandskørsel er jo at ændre den gældende lov om rutebil drift, idet de to partier ønsker indført en paragraf, der pålægger kompetente organer — formentlig trafikudvalgene og eventuelt landsnævnet for rutebil- og fragtmandskørsel — at påse og foranledige, at en koncessionshaver kan få erstatning for tidssvarende aktiver, hvis koncessionen fratages ham.

Jeg har mine stærke tvivl om, at folkettingen bør vedtage en sådan lovændring. Forslagsstillerne begrundet lovforslaget med de tilfælde, hvor en koncessionsindehaver nægtes tilladelse til fornyelse af koncessionen eller nægtes tilladelse til at videreføre en given koncession til rutebil drift, og de ønsker, at indehaveren i sådanne tilfælde får mulighed for at overdrage tidssvarende aktiver, der på overdragelsestidspunktet anvendes til trafikbetjening på den pågældende rute, til den nye indehaver af koncessionsruten. Man foreslår, at en sådan overdragelse sker efter aftale mellem parterne eller efter en uvildig vurdering, der skal fastsætte brugsværdien af materiellet. Værdien for køberen af en sådan vurdering må vist siges at være meget problematisk. Et sådant brugt, måske umoderne materiel har som regel ringe afsætningsmuligheder hos private koncessionshavere. Hvorfor så tvinge sådanne køber frem? Det var formentlig af den grund, at der ikke fandtes en sådan bestemmelse i tidligere gældende love, og bestemmelsen blev heller ikke indført ved de seneste ændringer i loven om rutebil drift.

Jeg vil mene, at der fortsat i folkettingen vil være tilslutning til de synspunkter, som ministeriet for offentlige arbejder fremførte ved udsendelsen af et cirkulære af 29. juli 1930 til samtlige amtmænd, hvori man anmodede amtmændene om at påse, at der ved overdragelse af rutebilruter ikke blev ydet betaling for goodwill. Dette synspunkt bør vel stadig tilgodeses, og det understreges vel af den kendsgodses, at det er en stor fordel for koncessionshavere til en rutebil-